

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 266/22
30.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном предмету против **осуђеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ и др, одлучујући о жалби осуђеног АА, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву 7Кв.бр. 33/22 од 24.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба осуђеног АА, па се пресуда Основног суда у Панчеву 7Кв.бр. 33/22 од 24.02.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 7Кв.бр. 33/22 од 24.02.2022. године, усвојен је захтев за изрицање јединствене казне осуђеног АА од 21.01.2022. године, па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то: пресуда Основног суда у Панчеву 2Кв. 90/21 од 19.03.2021. године, правноснажна дана 10.05.2021. године и пресуда Основног суда у Панчеву 3К.бр. 846/20 од 30.12.2020. године, правноснажна дана 30.12.2020. године, тако што се узимају као утврђене јединствена казна затвора у трајању од 2 године и 2 месеца, у коју казну се урачунава време које је осуђени провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 4Кв.бр. 438/20 од 08.12.2020. године, правноснажна дана 22.12.2020. године почев од 03.07.2020. године па надаље, на коју је осуђен пресудом Основног суда у Панчеву 2Кв.бр. 90/21 од 19.03.2021. године, правноснажна дана 10.05.2021. године и казну затвора у трајању од 3 месеца, на коју је осуђен пресудом Основног суда у Панчеву 3К.бр. 846/20 од 30.12.2020. године, правноснажна дана 30.12.2020. године, па суд осуђеног АА са ближим подацима као у изреци пресуде, осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца, у коју му се урачунава време које је провео на издржавању јединствене казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 2Кв.бр. 90/21 од 19.03.2021. године, правноснажна дана 10.05.2021. године почев од

03.07.2020. године, па надаље, док у осталим деловима наведене правноснажне пресуде остаје непромењено.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавио осуђени АА, са предлогом да му Апелациони суд у Београду још више смањи казну затвора на коју је осуђен јединственом пресудом.

Апелациони јавни тужилац у Београду у свом поднеску Ктж.бр. 286/22 од 22.03.2022. године предложио да се жалба осуђеног одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеној жалби, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и изјашњења Апелационог јавног тужиоца у Београду из напред цитираног поднеска, нашао:

- жалба је неоснована.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд за своју одлуку да се у конкретном случају испуњени законски услови за примену одредбе члана 552 став 1 тачка 1 ЗКП, односно да има услова за изрицање јединствене казне затвора осуђеном АА, применом одредбе члана 62 став 1 КЗ, дао јасне и уверљиве разлоге у образложењу побијане пресуде.

Наиме, имајући у виду стање у списима предмета, односно да је осуђени кривична дела за која је вођен поступак за изрицање јединствене казне у предмету Основног суда у Панчеву 2Кв 90/21 извршио пре него што је ступио на издржавање казне затвора у трајању од 3 месеца, по пресуди Основног суда у Панчеву 3К 846/20 од 30.12.2020. године, правноснажана 30.12.2020. године, као ранијој осуди (јер према извештају Одељења за извршење кривичних санкција Основног суда у Панчеву Ик 256/2019 од 04.02.2022. године осуђен је на издржавање казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 3К 846/20 од 30.12.2020. године правноснажана дана 30.12.2020. године још увек није ступио), то је правилно првостепени суд нашао да су у конкретном случају испуњени законски услови за спајање казни осуђеног сходно одредби члана 62 став 1 КЗ.

При томе, правилно је првостепени суд приликом одмеравања јединствене казне прихватио оцену свих чињеница и околности, које су цењене у поступцима одмеравања казни из наведених правноснажних пресуда, те је правилно нашао да ће се и са овако одмереном казном затвора у трајању од 2 године и 4 месеца у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ као и сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 63 КЗ осуђеном у изречену јединствену казну затвора урачунао време које је провео на издржавању јединствене казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 2Кв 90/21 од 19.03.2021. године правноснажна дана 10.05.2021. године почев од 03.07.2020. године

па надаље.

Жалбом осуђеног АА се указује да је његово владање у КПЗ Панчево задовољавајуће, да није учинио ниједан дисциплински преступ, да је напредовао у третману, да му је смањен степен ризика са Б2 на Б1 третман те је успешно завршио специјализовани програм против наркоманије, због чега је добио сертификат, те да се са блажом казном може постићи иста сврха.

По налажењу овог суда, овакви жалбени наводи осуђеног су оцењени као неосновани и без утицаја су на другачију одлуку суда, имајући у виду чињеницу да је првостепени суд приликом одмеравања казне осуђеном правилно имао у виду све околности које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, које су дате у напред наведеним пресудама, и по оцени овог суда, осуђеном изрекао адекватну кривичну санкцију којом ће се у потпуности остварити прописана сврха кажњавања из члана 42 КЗ-а. У том смислу су без утицаја жалбени наводи осуђеног којим указује на његово понашање у Заводу за извршење казне затвора, будући да су ове околности од значаја за примену института условног отпуста према осуђеном, а не у поступку изрицања јединствене казне за кривична дела извршена у стицају, због чега је жалба и у овом делу неоснована.

Сходно напред изнетом, а на основу одредбе члана 457 ЗКП-а Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић